

FILIAL DE BARCELONA

Concesionario: FRANCISCO MARTÍ

BARCELONA 1 de Septiembre de 1923

Puerta del Angel, 1 y 3

Apartado de Correos, 241

Bon amic Sr. Pujol: ja ha arribat el gran Vives i per ell he sabut els detalls, no gaires, de la seva excursió per terres Andorranes. Son terres boniques, grans montanyes, un riu que sempre canta; mes tot trist, tot negre, tot amb un cert pessimisme bastant empipador. Suposo que tots vostès continuaran sens novitat, nosaltres estem tots bons i aixerits, salvant la Carme qu' encara gema un xic, mes crec que millorarà rapidament puig menja bastant i pot feinejar i caminar una mica mes. Ara marxo cap a Agell d'ahont tornaré dilluns amb la Pepa. Jo voldria que de dilluns en vuit vinguessin ja tots, perquè a Barcelona em tingut dos dies de tempestat de llamps, trons i pluja i avui disfrutem ja d'un temperi tardorenc deliciós. Gracies a Deu que s'acabat l' istiu, si no fos per la fruits fora abominable.

Els galls d'en Ventura han fracassat!!!!!! Ja torna a correr mon buscant la substitució. El public els troba curiosos pero no s'hi entusiasma. Cal convencers que sense un plat fort, sense un numero sensacional que posi pell de gallina o fassi pessigolles, no hi ha circ. Es induptable qu el fet de fer cantar un gall a voluntat del domador, de fer-lo anar dos segons en bicicleta i de fer-li fer uns gests parodiant una lluita, demostra una paciència extraordinaria i la negació per part del que ls ho ensenya de tot sistema nerviós; pero el public aixó sol no l'convens. Demés el dia del debut l'impremta de La Tribuna no va tenir els programes fets, el public després de la primera part que com sempre no tenia importancia no sabia que venia, es va creurer que tot seria per l' istil i va comensar a cridar, a xiular, a patejar i a protestar d'una manera formidable; quant varen sortir els galls en el public encara li duraba la morrinya i van passar sense pena ni gloria. Altre dels defectes i aquest sí qu'es d'en Ventura, fou la llargada de l'espectacle; a les dugues de la nit encara no s'havia acabat. Res, una inauguració desgraciada, ja cal que Deu els ajudi.

De l'orfeó, del Tívoli i de tots els altres llocs objecte de les nostres converses, res a dir-li de nou.

Consti que a Barcelona ja hi fa tanta fresca com al café d'Espanya, per tant ja s'acosta l'hora de rependrar la nostra vida habitual. Recorts de tots - els sogres dilluns s'en van cap a Verdú, s'hi estaran un mes!!!! - recorts a la seva senyora, a la seva sogre i tots els qu em coneixen de Tremp i per a vosté una forta encaixada del seu affm. amic i servent

